

PRIMO, Frans, journalist, activist (Gent 27 september 1884 - Gent 8 februari 1946).

Voor de Eerste Wereldoorlog was Primo beambte bij de telegraafdienst en speelde hij toneel in het amateurgezelschap van O. de Gruyter.

Eind 1914 sloot hij zich aan bij Domela's Gentse groep Jong-Vlaanderen en werkte mee aan De Vlaamsche Post, tot hij samen met L. Picard (z. aldaar) Jong-Vlaanderen verliet. In juli 1917 was hij met E. Joris afgevaardigde van de socialistische minderheidsgroep op het Socialistisch Congres te Stockholm. Primo, die lid was van de tweede Raad van Vlaanderen, was medestichter van de in mei 1918 opgerichte Vlaamsch-Nationale Partij (z. aldaar) en redacteur van haar orgaan De Nieuwe

Gazet van Gent, later Nieuwe Gentsche Courant (z. aldaar) geheten.

Na de oorlog week Primo uit naar Nederland, waar hij omstreeks 1924 in dienst trad van de Oprechte Haarlemmer Courant, waarin hij veel schreef over Borms en het activisme. Niet lang daarna werd hij belast met de leiding van de redactie. In 1926 richtte hij te Haarlem tevens de amateurtoneelgroep Melpomene op. Bij het begin van de Tweede Wereldoorlog werd hij hoofd van de afdeling Tooneel en Dans van het departement van Volksvoorlichting en Kunsten. In 1943 keerde hij terug naar België, ging in Sint-Martens-Latem wonen en speelde nog een zekere rol in het Gentse culturele leven.

WERKEN : Artikelen in *De Vlaamsche Post*, *Nieuwe Gentsche Courant* en *Oprechte Haarlemmer Courant*; - *Langs de wegen van gewond Vlaanderen* (1941); - *Leven en werken van Gerhart Hauptmann* (1942).

LITERATUUR : *Interview met Frans Primo*, in *De Nieuwe Rotterdamse Courant* (2 april 1914); - *F. Primo leest gedichten*, in *Volk en Staat* (14 april 1944); - H.J. Elias, *Vijfentwintig jaar Vlaamse Beweging 1944 / 1939*, I (1969).

ANNE VAN HERREWEGHEN